

F. t. l. vedr. udlændingeloven m.m.

Med hensyn til *kompetencen* til at iværksætte eller fortsætte isolation gælder der forskellige regler, afhængig af om frihedsberøvelsen er opretholdt af retten eller ej i medfør af udlændingelovens § 37.

Såfremt frihedsberøvelsen er opretholdt af retten, fastsættes det i § 37 c, stk. 1, at alene retten kan træffe bestemmelse om isolation. Spørgsmålet om den fortsatte opretholdelse af en af politiet iværksat isolation kan således alene ske med rettens godkendelse. Spørgsmålet vil kunne forelægges for retten i forbindelse med rettens stillingtagen til frihedsberøvelsens fortsatte opretholdelse i medfør af udlændingelovens § 37, stk. 1.

Såfremt frihedsberøvelsen er iværksat af politiet, og udlændingen endnu ikke er fremstillet for retten, er kompetencen hos politiet, jf. § 37 c, stk. 5, 1. pkt. Det bemærkes herved, at en af politiet før fremstillingen i retten efter § 37 iværksat isolation længst kan udstrækkes til tidspunktet for fremstillingen i retten i medfør af udlændingelovens § 37, fra hvilket tidspunkt rettens godkendelse er nødvendig til isolationens fortsatte opretholdelse.

Den frihedsberøvede udlænding kan imidlertid kræve, at politiets beslutning om isolation forelægges retten til afgørelse i forbindelse med udlændingens fremstilling for retten i medfør af udlændingelovens § 37, jf. § 37 c, stk. 5, 2. pkt. Det foreskrives i overensstemmelse med almindelige forvaltningsretlige regler, at en sådan begæring ikke har opsættende virkning, jf. § 37 c, stk. 5, 3. pkt.

Dette indebærer, at retten, når den skal tage stilling til en begæring fra politiet om fortsat opretholdelse af en frihedsberøvelse, ligeledes på udlændingens begæring skal tage stilling til en af politiet forinden fremstillingen iværksat isolation. Bliver den frihedsberøvede løsladt i retten, bør retten fortsat på udlændingens begæring tage stilling til en forinden fremstillingen iværksat isolation.

Bliver den frihedsberøvede ikke fremstillet i retten, men løsladt ved politiets foranstaltning forinden, har den frihedsberøvede ikke adgang til at begære spørgsmålet om berettigelsen af en allerede iværksat isolation indbragt for domstolene. Hensigten med denne bestemmelse er at undgå, at retten skal tage stilling til lovligheden af en iværksat isolation uden at kunne tage stilling til lovligheden af selve frihedsberøvelsen.

Den frihedsberøvede har til gengæld i den situation, hvor der ikke er adgang til domstolsprøvelse, mulighed for at indbringe politiets afgørelse for Indenrigsministeriet, jf. forslagens § 1, nr. 13, om en ændret affattelse af udlændingelovens § 48, stk. 1.

Har udlændingen først efter fremstillingen i retten fremsat begæring om prøvelse af den iværksatte iso-

lation, har den frihedsberøvede, hvis retten har opretholdt frihedsberøvelsen, mulighed for at få beslutningen prøvet i forbindelse med den næste fremstilling i retten, der skal foretages af den pågældende. Løslades den frihedsberøvede forinden næste fremstilling, eller bliver den frihedsberøvede løsladt ved den første fremstilling i retten, har den frihedsberøvede herefter ikke adgang til domstolsprøvelse. Den frihedsberøvede har derimod mulighed for at indbringe politiets afgørelse for Indenrigsministeriet.

Det bemærkes, at den i medfør af § 37 c, stk. 5, 2. pkt., omhandlede domstolsprøvelse ikke omfatter spørgsmålet om den fortsatte opretholdelse af isolationen, men alene spørgsmålet om lovligheden af den hidtil iværksatte isolation. Spørgsmålet om isolationens udstrækning ud over frihedsberøvelsens første 3 døgn vil kunne afgøres af retten i medfør af § 37 c, stk. 1.

Den i medfør af § 37 c, stk. 5, 2. pkt., omhandlede domstolsprøvelse omfatter endvidere ikke spørgsmålet om lovligheden af isolationen i de situationer, hvor isolation foretages af hensyn til anbringelsesstedets orden og sikkerhed, jf. herved bemærkningerne ovenfor.

Bestemmelserne i udlændingelovens § 37 c, stk. 3 og stk. 4, indeholder en række *processuelle regler* for rettens afgørelse af spørgsmålet om isolation i medfør af udlændingelovens § 37 c, stk. 1.

Uanset at udlændingelovens § 37 ikke indeholder en regulering af længden eller antallet af frister for fortsat frihedsberøvelse, vil iværksættelse af isolation være en så usædvanlig og belastende foranstaltning over for den pågældende udlænding, at de i retsplejelovens §§ 770 a, stk. 2, og 770 c, jf. § 767, nævnte fristbestemmelser for varetægtsfængslede, der er isoleret, er overført på frihedsberøvede udlændinge, jf. forslagens § 37 c, stk. 4.

De processuelle regler, der er fastsat i § 37 c, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse ved rettens afgørelse af isolation, der foretages inden fremstillingen i retten i medfør af § 37, jf. forslagens § 37 c, stk. 5, 4. pkt.

Det foreslås i *udlændingelovens § 37 d*, at en udlænding, der er frihedsberøvet i medfør af udlændingelovens § 36, eller hvis frihedsberøvelse er opretholdt af retten i medfør af § 37, jf. § 36, vil kunne underkastes besøgskontrol under de i bestemmelsen nærmere fastsatte betingelser.

Ved besøgskontrol forstås nægtelse af, at en frihedsberøvet modtager besøg, eller et krav om, at besøg finder sted under kontrol, jf. herved § 37 d, stk. 1, 1. pkt.

Ved udformningen af bestemmelserne om besøgskontrol er der i videst muligt omfang anvendt samme opbygning og betingelser som det straffeprocessuel-